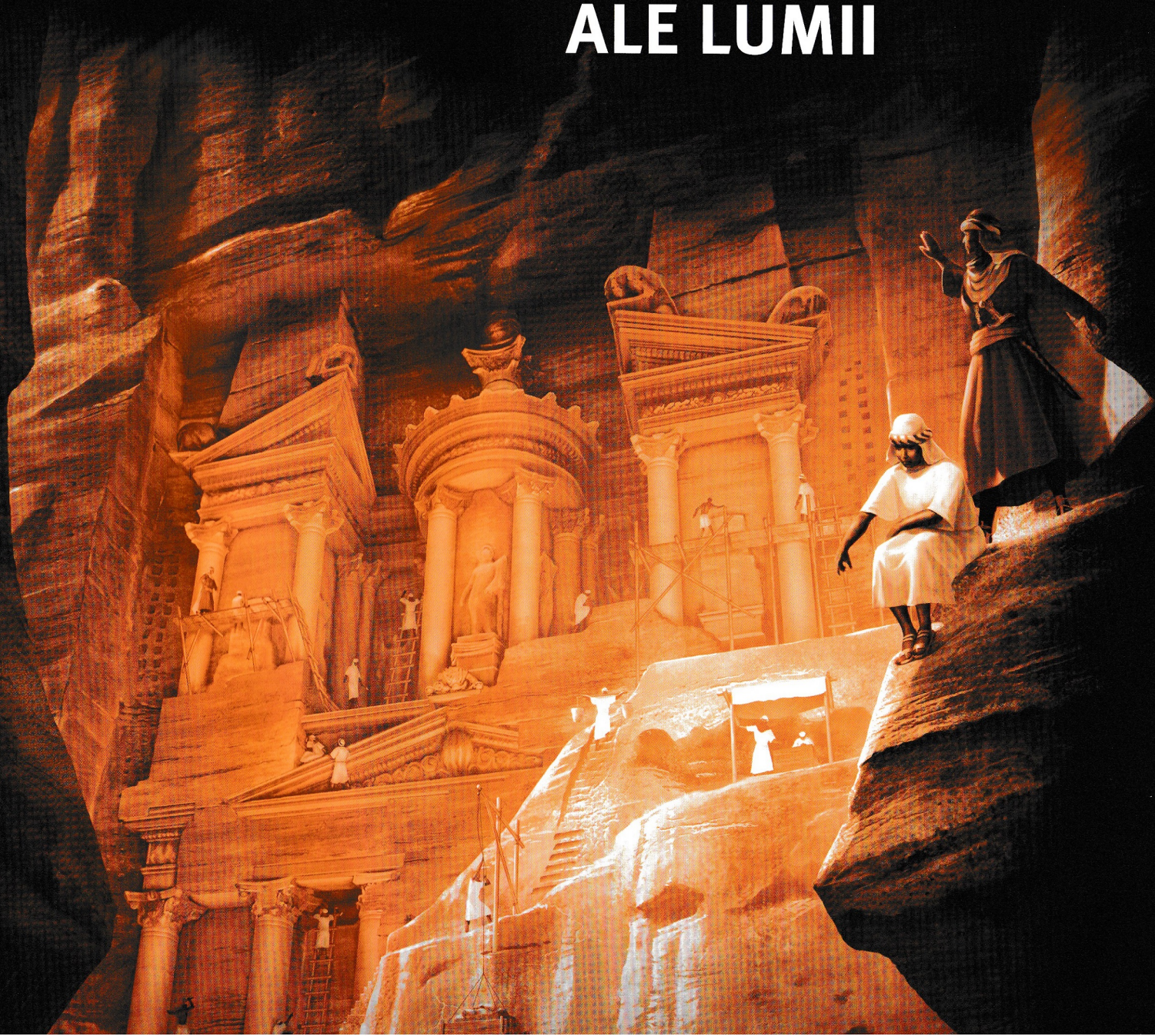

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

MINUNI ALE LUMII

Cuprins

Cele șapte minuni ale lumii antice.....6

Piramidele egiptene.....8

Grădinile Suspendate ale Semiramidei.....14

Templul lui Artemis din Efes.....18

Statuia lui Zeus din Olympia.....22

Mausoleul din Halicarnas.....26

Colosul din Rodos.....30

Farul din Alexandria.....32

Cele șapte noi minuni ale lumii 36

Petra 38

Marele Zid Chinezesc 42

Colosseumul 46

Chichen Itza 50

Machu Picchu 54

Taj Mahal 58

Statuia lui Cristos Mântuitorul 62

Paznici ai morților

Arabii nomazi i-au dat Marelui Sfinx din Giza numele de „tată al groazei”. Statuia, înaltă de 21 de metri și lungă de 73 de metri, a fost sculptată dintr-un singur bloc de piatră în timpul faraonului Kefren. Acest monstru cu cap de om și trup de leu avea rolul de a păzi locul de veci al regilor morți. Pe cap purta un acoperământ similar celui al faraonilor și, pe vremuri, a avut și o barbă lungă. În perioada medievală, nasul statuii a fost distrus de către fanatici religioși.

OPERE LA SCARĂ... MONTANĂ

Anticele piramide egiptene se numără printre cele mai importante creații umane. Niciun desen sau fotografie nu poate surprinde cu adevărat ceea ce simți atunci când le vezi în realitate: senzația de insignifianță în fața unor astfel de monumente, dar și de respect și mândrie față de cei care le-au ridicat. Deși nu știm numele miilor de muncitori care au lucrat la piramide, le cunoaștem însă pe cele ale faraonilor în numele cărora au fost ridicate, între anii 2540 și 2450 î.e.n., pe malul de vest al Nilului, la Giza – Khufu, Khafra și Menkaura (cunoscuți în română drept Kheops, Kefren și Mykerinos). Dintre cele șapte minuni ale lumii antice, piramidele sunt singurele care mai pot fi văzute în zilele noastre și rămân un simbol al puterii faraonilor, a ceea ce puteau ei face atunci când îndeplineau toate cunoștințele și tehnologia epocii lor cu forța miilor de supuși.

INOVAȚIA LUI IMHOTEP

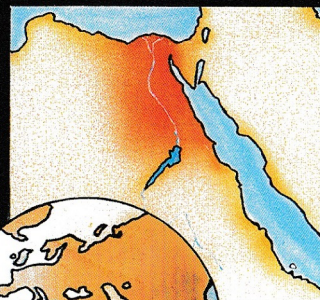
Primii faraoni ai Regatului Vechi au fost îngropați în morminte subterane dreptunghiulare, numite *mastabale*. Piramida cu trepte a faraonului Djoser, prima construită, a fost ridicată la Saqqara în jurul anului 2600 î.e.n. Proiectul său aparține lui Imhotep, cel mai faimos arhitect din timpul celei de-a Treia Dinastii, care a și condus personal lucrările de construcție. Inițial, el a conceput o clădire cu un mormânt subteran, însă apoi a modificat mastabaua, transformând-o într-o piramidă mai întâi cu patru, apoi cu șase trepte. Urmașii lui Djoser au construit pentru ei astfel de monumente tot mai mari, piramida de piatră fiind un simbol al zeului Soarelui, Ra. Ea reprezenta splendoarea, gloria și rășăritul, altfel spus, locul în care „marele zeu se ridică la cer”. Faraonii au construit între 60 și 100 de piramide, de diferite dimensiuni. Unele au fost distruse, iar altele acoperite de nisipurile deșertului Sahara.

Pe partea laterală a piramidei era construită o rampă din pământ, pe care erau trase blocurile de piatră. Acestea erau apoi îmbinate cu o precizie uimitoare, conform planurilor arhitectului, sub atenta supraveghere a inginerilor, matematicienilor sau chiar a faraonului însuși.

Barca solară

În anul 1954, arheologul Kamal el-Mallakh a descoperit o barcă intactă îngropată într-un șanț, pe latura sudică a Marii Piraide. Nava, construită din cedri de Liban, fără cuiu sau vreo altă piesă metalică, doar cu sfuri și pene de lemn, era lungă de 43,4 metri și lată de 5,9 metri. Aceste bărci solare, descoperite și în alte morminte regale, nu au fost lansate niciodată la apă și nu se cunoaște exact rolul lor. Cel mai probabil, erau folosite la ceremonia funerară și urmau să fie folosite de către faraon pentru a călători în viața de apoi alături de zeul Soarelui, Ra.

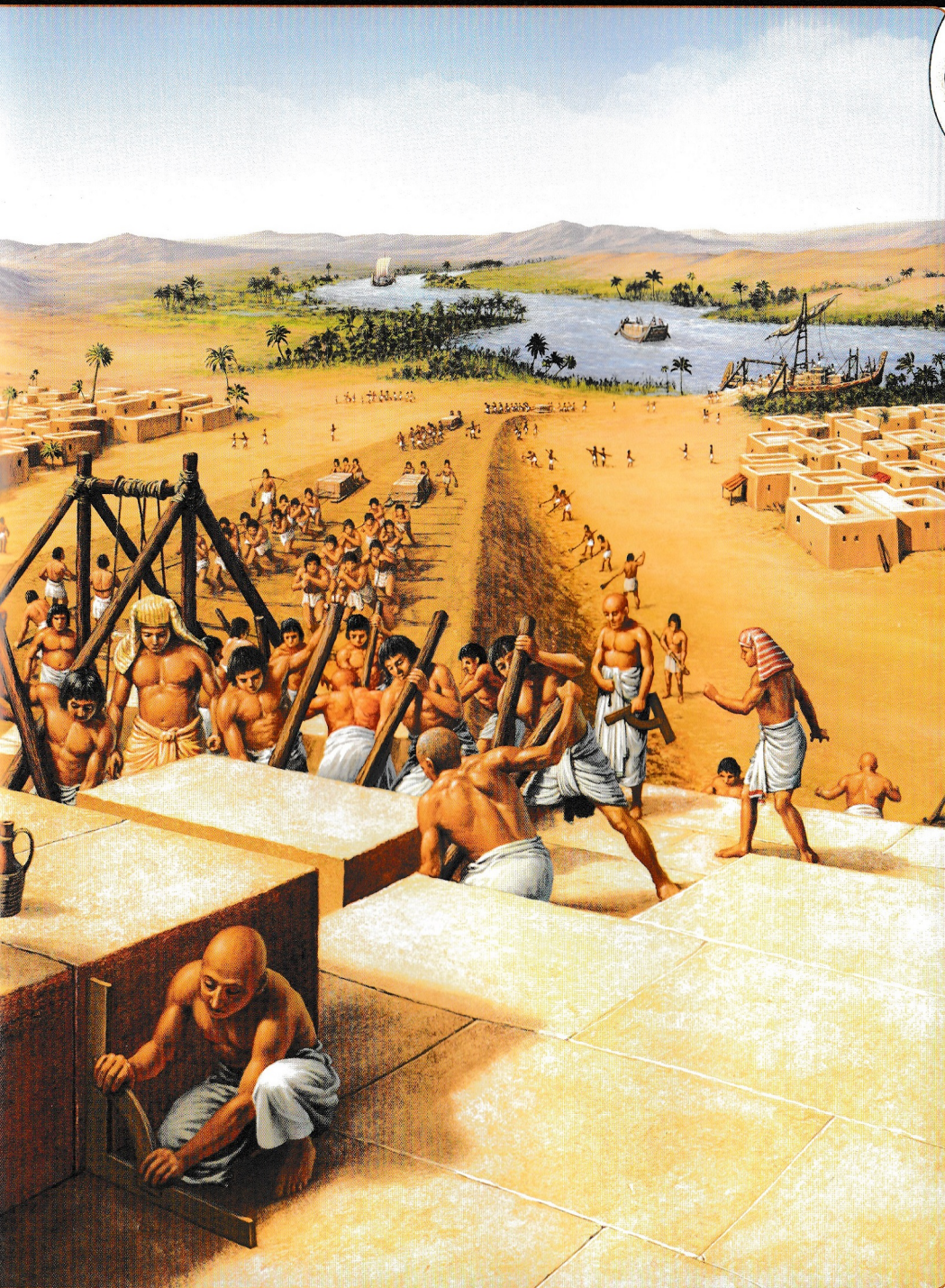
La 8 km distanță de Cairo, pe malul de vest al Nilului, lângă Giza, se ridică mai multe piramide de diferite dimensiuni. Tot aici se găsește și Sfînxul.

MISTERE MATEMATICE SAU COINCIDENȚE?

Piramidele sunt amplasate în funcție de poziția stelelor, iar astronomii cred că cele de la Giza reproduc forma constelației Orion. Laturile lor sunt aliniate cu cele patru puncte cardinale, iar din motive religioase, intrarea în fiecare piramidă se află pe latura sa nordică. De-a lungul timpului, numeroși oameni au încercat, prin intermediul unor calcule complicate și folosind dimensiunile piramidelor, să „descopere” tot felul de mistere matematice ascunse de egipteni, însă acestea sunt doar mituri sau simple coincidențe. Cu toate acestea, anticii locuitori ai Văii Nilului aveau cunoștințe matematice impresionante, pe care le-au folosit pentru a ridica magnificele lor monumente.

CINE A CONSTRUIT PIRAMIDELE?

Cândva, se credea că acestea au fost construite cu mii de sclavi mânați cu biciul. Cercetătorii moderni cred că, cel mai probabil, uriașele monumente egiptene au fost construite de țărani liberi, care munceau pentru faraon timp de 100 de zile, în perioada inundațiilor, când Nilul era ieșit din matcă. Ei scoteau pietrele din cariere și le transportau la locul de construcție, primind ca plată mâncare și diverse bunuri. În schimb, zidarii și sculptorii lucrau de-a lungul întregului an, cioplinând pietrele necesare monumentelor. Herodot spunea că la Marea Piramidă s-a lucrat timp de 20 de ani, însă calculele moderne arată că ar fi putut fi ridicată în doar 10 ani, sau chiar și mai puțin.

1 Menkaura, nepotul lui Khufu, a construit o piramidă înaltă de 66 de metri pentru el și încă trei mai mici pentru trei femei din familia regală.

2 Piramida lui Khafra este cu câțiva metri mai scundă decât cea a tatălui său, Khufu, însă datorită poziției sale pare mai înaltă.

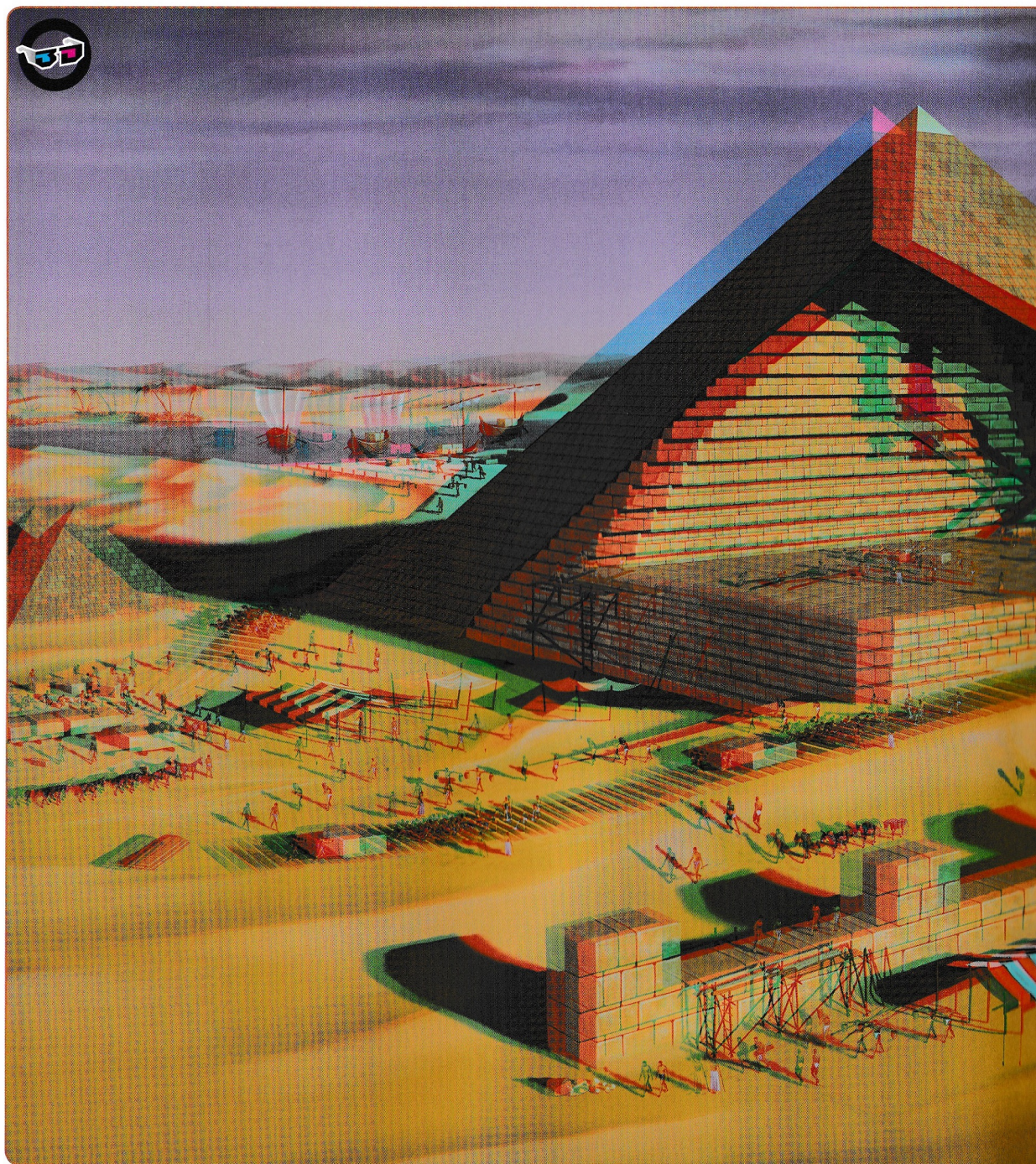
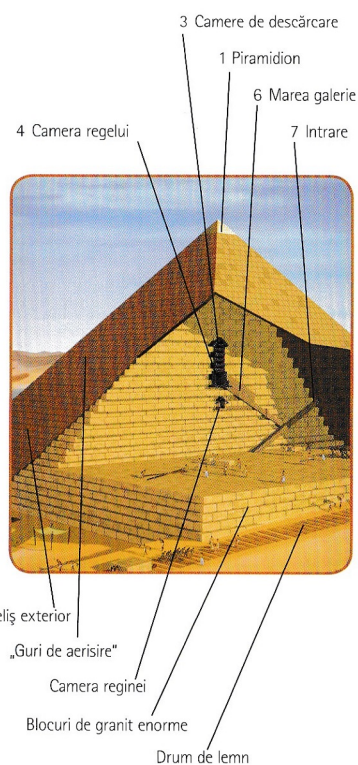
3 Piramida lui Khufu reprezintă cea mai mare realizare a arhitecților antici, fiind considerată una dintre cele șapte minuni ale lumii.

Arhitect

Supraveghetor

TEMLUL FUNERAR

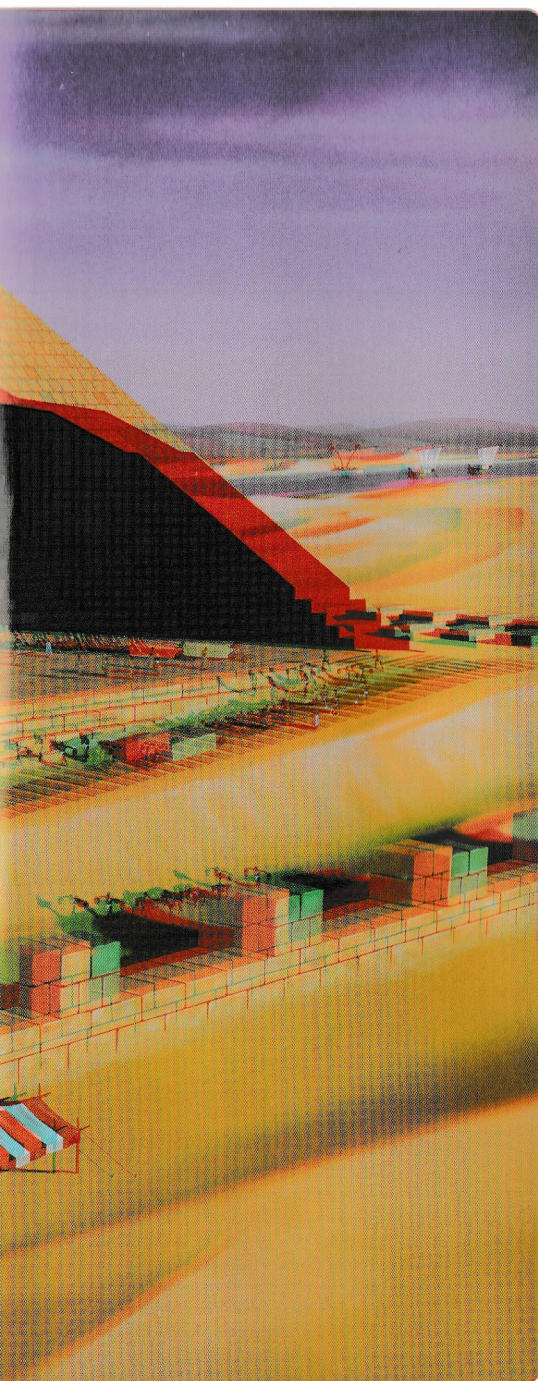
Piramidele nu erau construcții izolate, fiecare dintre ele fiind legată de câte un templu funerar. Cel al Marii Piramide a fost construit la est de aceasta din calcar de Tura, cu coloane de granit în curte și în sanctuar. Avea o lungime de 52,5 metri și o lățime de 40 de metri și era conectat printr-un coridor acoperit de piramidă de un alt templu situat pe malul Nilului. Templul funerar al Marii Piramide a fost distrus în Antichitate, ruinele sale fiind descoperite în anul 1939.

Cioplitor de pietre

Pietrele mici erau
cărate în coșuri.

Ministrul inspecta lucrările.

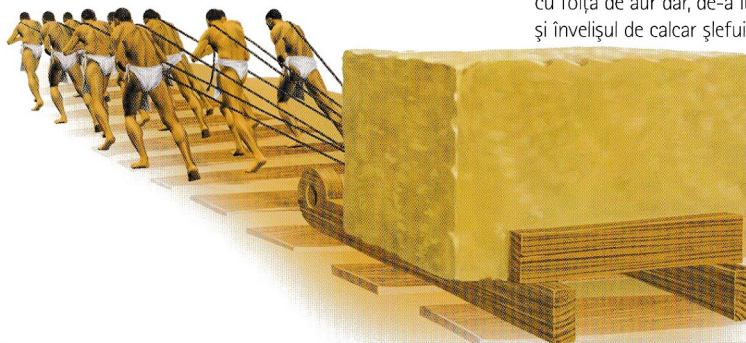
DATE

PIRAMIDA LUI KHEOPS (KHUFU)

Înălțime: 137 m (inițial, 146 m)
Lungimea unei laturi: 230,4 m
Volumul inițial: 2,5 milioane m³
Suprafața bazei: 53.000 m² (pentru comparație,
un stadion mare de fotbal are circa 6.000 de m²)
Greutate: circa 7 milioane de tone
Numărul blocurilor de piatră folosite: 2,3 milioane
Greutatea medie a unui bloc: 2,5 tone, însă unele
au chiar și 15 tone

SECRETELE MARIII PIRAMIDE

Intrarea într-o piramidă se face printr-un coridor îngust, situat pe latura nordică a acesteia. În cazul celei a lui Khufu, coridorul se separă în două părți, una în sus și una în jos. Culoarul superior se separă din nou în trei, ducând la trei camere aproape suprapuse. Cea de sus se numește Camera Regelui, iar sub ea se află Camera Reginei. Cea de-a treia ramură a coridorului superior, precum și coridorul inferior, duc ambele la o cameră subterană, al cărei rol încă nu se cunoaște. Camera Regelui are o suprafață de 30 m² și o înălțime de 11,58 m. Aici a fost descoperit sarcofagul gol al faraonului, însă trupul său nu a fost niciodată depus aici. Coridorul ce duce aici (supranumit „Marea galerie”) este o capodoperă arhitectonică: pereții săi se îngustează treptat, cu 5-6 cm la fiecare rând de blocuri, astfel încât formează un arc. Din Camera Regelui și din cea a Reginei pornesc spre exteriorul piramidei canale speciale, care sunt îndreptate către stelele Sirius și Beta Ursae Minoris (din constelația Carului Mic). Deși acestea sunt numite „guri de aerisire”, se pare că nu au fost folosite în acest scop, întrucât cele de la Camera Reginei nu sunt terminate, iar cele de la Camera Regelui sunt astupate cu blocuri de piatră. Cel mai probabil, au fost construite pentru un ritual religios.

Mutarea pietrelor – Blocurile grele erau trase de la cariere la șantier cu ajutorul unor sănii de lemn.

Blocuri masive – un bloc normal al Marii Piramide cântărește aproape cât un elefant de pădure african (2,5 tone).

MATERIALE ȘI METODE DE CONSTRUIRE

Cea mai mare parte a calcarului piramelor de la Giza provine de la carierele din apropiere. Aici, muncitorii tăiau blocurile lovind piatră cu bile dure din dolerit. Apoi, cioplitorii în piatră dădeau blocurilor o formă regulată, folosind fierăstraie, dalte și securi de bronz sau cupru. În cele din urmă, blocurile erau șlefuite cu atenție cu ajutorul nisipului de cuarț, până ce deveneau foarte fine. Astfel, ele puteau fi îmbinate atât de bine, încât între două blocuri nu încapă nici măcar o lamă de cuțit. Granitul de culoare gri închis, din care este construită camera funerară, și calcarul alb strălucitor ce acoperea cândva piramida, adus din Tura, au fost transportate până în apropiere de Giza cu bărcile pe apele Nilului. De aici, blocurile grele de piatră erau trase până la șantier cu ajutorul unor sănii de lemn. Acestea alunecau pe un drum făcut din trunchiuri de lemn rotunjite, care erau unse cu grăsime, astfel încât săniile să alunece mai ușor. Blocurile erau urcate pe o serie de rampe construite pe lateralele piramidei. Se pare că vârful înalt de 9 metri al piramidei, numit *pyramidion*, era acoperit cu foiță de aur dar, de-a lungul secolelor, atât acesta, cât și învelișul de calcar șlefuit au fost furate.

Sarcofag

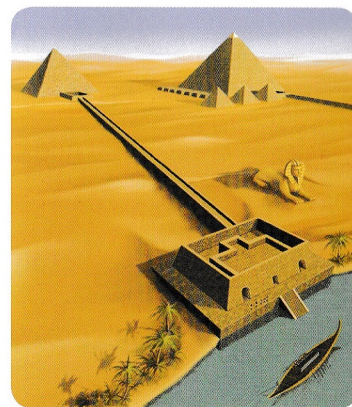
Acest sicriu de piatră, sculptat în formă umană, conținea mumia învelită în fâșii de pânză. Sarcofagul era apoi tencuit, vopsit în culori vii, iar pe capacul său era pictat chipul decedatului.

SECRETUL VIEȚII VEȘNICE

Egiptenii credeau că sufletul există și după ce trupul a murit, dar numai atât timp cât are un loc în care să stea. De aceea, îmbalsămarea corpului (mumificarea) era atât de importantă pentru ei. Acest proces, ce dura 70 de zile, era îndeplinit de un anumit grup de preoți.

LUMEA FARAONILOR

Faraonii, regi ai anticului Egipt, credeau că sunt urmași ai zeului Horus și că, atunci când domnia lor de pe pământ se încheia, urmau să se întoarcă în lumea zeilor și să trăiască alături de aceștia. Faraonul era atotputernic: el hotăra politica internă și cea externă, conducea armata în luptă, controla finanțele, era preot și judecător suprem. Egiptenii credeau că inclusiv recoltele depindeau de faraon; de aceea, la începutul sezonului de însămânțare, acesta săpa prima brazdă, iar când sosea timpul recoltei, aduna primul snop de grâu. Simbolul său cel mai cunoscut era Coroana Dublă, pe fruntea căreia se înălța, protectoare, o cobră (uraeus). Faraonul era considerat sfânt și trăia izolat de oamenii de rând.

Templul din vale

Corpul faraonului era adus aici cu o barcă pentru a fi îmbalsămat.

Dezamăgirea hoților de morminte

Legende spun că mormintele egiptene erau protejate de hoți cu ajutorul unor blesteme la adresa oricui ar fi încercat să intre în ele. În realitate, astfel de inscripții au fost descoperite foarte rar. Tunelul folosit de turiști în zilele noastre a fost săpat în jurul anului 820 e.n., la ordinul califului musulman Harun al-Rashid, însă acesta a fost foarte dezamăgit când, în loc de bogății fabuloase, a găsit în interior doar... excremente de liliac.